

[Arne Melchior]

Det betyder ikke, at folketinget ikke skal debattere det, og det betyder ikke, at SF ikke har gjort rigtigt ved at rejse debatten i denne omgang, og at den foregår på en aften, er ikke SFs fejl. Hr. Arne Christiansen sagde, at debatten sikkert ikke vil sætte sig spor andre steder end i Folketingstidende; det kan dog være, at både Information og Land og Folk har et par ord i overmorgen. Det tragiske er, at selv hvis det havde været en morgenstund, debatten var blevet ført, havde den nok heller ikke sat sig mange spor på papir og først og fremmest ikke nedrustet nogen som helst. Men det er altså rimeligt, at vi har en sådan debat. Lad mig nævne – og det er forklaringen på mit korte og meget lidt saglige indlæg her – at jeg personligt har været aktiv ved rejsningen af to debatter i dette forår, den ene om sikkerhedsproblemer og den anden om den almindelige udenrigspolitiske situation, og jeg erindrer at have været ordfører i en debat, da SF havde sit forslag om konfliktforskning, så vi føler i mit parti, at vi faktisk og desværre ikke har nogen gode ideer. Vi vil ligesom kvinderne gøre noget for nedrustningen, men vi føler ikke, at vi har forslag at stille eller andre meningsfulde handlinger.

Men debatten har da bl. a. og især haft den værdi, at vi fik udenrigsministerens redegørelse, som vi nu har på bordet og fra i morgen i vore arkiver.

Fremskridtspartiets ordfører sagde, at han ikke var helt uenig i det meste af det, udenrigsministeren havde sagt; jeg vil gerne gå et stort skridt videre og sige, at CD er enig i det, udenrigsministeren har sagt, men vi er også enige i det, regeringen gør. Ethvert initiativ af dem, der er skildret, og dem, der måtte komme, og som der er vilje til, er velkomment og har vor opbakning; det behøver jeg ikke at stå her og brede mig om.

Kun dette: hvorfor kan vi ikke gøre noget for nedrustningen? Mon ikke det er, fordi vi er så små, så dejligt, herligt små, som vi er, således at vi slet ikke kan fornemme herrefolks mentalitet med nogen del af vor krop eller sjæl, at de andre faktisk har opdaget, hvor små vi er, og at vi derfor ikke har noget at tilbyde nedrustningen andet end vort medarbejderskab, forskning og ideer. Men det har udenrigsministeren jo redegjort for, og det har vel den fulde opbakning her i folkettinget.

Jeg mødte forleden dag en mand, som havde været til kongres i bankfunktionærernes landsforening, eller hvad den måtte hedde, og han betroede mig, hvilket beløb man havde i sin strejkekasse, og hvor lang tid det kunne vare i givet fald. Det lød ret stort og ret langt, og så sagde jeg: av, det var stærkt, og så sagde vedkommende til mig: ja, du ved jo, at styrke er en meget væsentlig forudsætning for at undgå krig.

Det var altså ikke hans mening, at denne strejkekasse skulle udløse en strejke, men at den skulle være med til at hindre en strejke. Hr. Gert Petersen og andre vil med rette kunne sige, at billedet halter – det gør de fleste billeder – men jeg tror faktisk, det er relevant også i spørgsmålet om, hvorvidt man skal have et relevant og troværdigt svar. Men det har vi sagt under så mange debatter, så det skal jeg ikke forlænge tiden med.

Jeg har set dagsordensforslaget fra hr. Gert Petersen. Min gruppe er ikke til stede i huset, men jeg behøver ikke at indkalde til gruppemøde for at sige, at det dagsordensforslag vil CD ikke kunne stemme for. Mon ikke formular A 1 vil blive gravet frem af en eller anden skuffe, hvis den ikke er slidt helt op endnu?

Anne Grete Holmsgård (VS):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Steen Folke, desværre ikke har kunnet være til stede, skal jeg læse hans manuskript op.

I sine mest pessimistiske øjeblikke kan man nogle gange få den tanke, at al den megen snak om nedrustning i virkeligheden kun tjener ét eneste formål, nemlig at dække over en fortsat oprustning.

År efter år kører nedrustningssnakken i FN, uden at der kommer noget som helst reelt ud af den. USA har nu et lager på 10.000 strategiske atomvåben. 100 af dem er nok til at dræbe 35 mill. mennesker. Sovjetunionen har også rigeligt til at udrydde hele menneskeheden adskillige gange. Alt i alt findes der våben med en samlet sprængkraft på 90 mia t trotyl, hvis ikke tallet er endnu større. Det svarer til 15 t pr. menneske på jorden.

Vores fantasi rækker ikke til at begribe disse tal, og det er ikke så underligt, at de fleste viger tilbage for at forestille sig mere